

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (prvo vijeće)

28. rujna 2023.*

„Povreda obveze države članice – Presuda Suda kojom se utvrđuje povreda obveze – Neizvršenje – Direktiva 95/60/EZ – Fiskalno označivanje plinskog ulja – Sporazum o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju – Protokol o Irskoj/Sjevernoj Irskoj – Trajanje povrede u odnosu na Sjevernu Irsku i nakon isteka prijelaznog razdoblja – Članak 260. stavak 2. UFEU-a – Novčane sankcije – Paušalni iznos – Težina povrede – Sposobnost plaćanja”

U predmetu C-692/20,

povodom tužbe zbog povrede obveze na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a, podnesene 21. prosinca 2020.,

Europska komisija, koju zastupaju A. Armenia i P.-J. Loewenthal, u svojstvu agenata,

tužitelj,

protiv

Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju su zastupali u početku S. McCrory i F. Shibli, u svojstvu agenata, uz asistenciju O. Thomasa, *KC*, i P. Reynoldsa, *barristera*, zatim L. Baxter, S. McCrory i F. Shibli, u svojstvu agenata, uz asistenciju O. Thomasa, *KC*, i P. Reynoldsa, *barristera*, zatim L. Baxter, u svojstvu agenta, uz asistenciju O. Thomasa, *KC*, i P. Reynoldsa, *barristera*, te naposljetku S. Fuller, u svojstvu agenta, uz asistenciju O. Thomasa, *KC*, i P. Reynoldsa, *barristera*,

tuženika,

SUD (prvo vijeće),

u sastavu: A. Arabadjiev, predsjednik vijeća, L. Bay Larsen, potpredsjednik Suda, u svojstvu suca prvog vijeća, P. G. Xuereb, A. Kumin (izvjestitelj) i I. Ziemele, suci,

nezavisni odvjetnik: A. M. Collins,

tajnik: M. Longar, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 28. rujna 2022.,

* Jezik postupka: engleski

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 8. prosinca 2022.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom tužbom Europska komisija od Suda traži da:
 - utvrdi da je propuštanjem da poduzme potrebne mjere za postupanje u skladu s presudom od 17. listopada 2018., Komisija/Ujedinjena Kraljevina (C-503/17, u daljnjem tekstu: presuda kojom se utvrđuje povreda obveze, EU:C:2018:831), Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske propustila ispuniti svoje obveze na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a u vezi s člancima 127. i 131. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (SL 2020., L 29, str. 7.; u daljnjem tekstu: Sporazum o povlačenju);
 - naloži Ujedinjenoj Kraljevini, na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a, u vezi s člancima 127. i 131. Sporazuma o povlačenju, da Komisiji plati:
 - dnevnu novčanu kaznu u iznosu od 268 878,50 eura po danu kašnjenja u izvršenju presude kojom se utvrđuje povreda obveze, od dana objave presude u ovom postupku do dana potpunog izvršenja presude kojom se utvrđuje povreda obveze;
 - paušalni iznos koji se dobiva množenjem dnevnog iznosa od 35 873,20 eura s brojem dana proteklih između dana objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze i datuma na koji je ta država postupila u skladu s tom presudom ili, ako nije postupila u skladu s navedenom presudom do objave presude donesene u ovom postupku, datuma te objave, pri čemu je najniži iznos 8 901 000 eura, i
 - naloži Ujedinjenoj Kraljevini snošenje troškova.

Pravni okvir

Pravo Unije

Sporazum o povlačenju

- 2 Sporazum o povlačenju koji je odobren u ime Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju (EZAE) Odlukom Vijeća (EU) 2020/135 od 30. siječnja 2020. (SL 2020., L 29, str. 1.) stupio je na snagu 1. veljače 2020.

3 Člankom 86. tog sporazuma, naslovljenim „Predmeti koji su u tijeku pred Sudom Europske unije”, u stavcima 1. i 3. predviđa se:

„1. Sud Europske unije ostaje nadležan za sve postupke koje je pokrenula Ujedinjena Kraljevina i postupke pokrenute protiv Ujedinjene Kraljevine prije isteka prijelaznog razdoblja. [...]

[...]

3. Za potrebe ovog poglavlja, postupci pred Sudom Europske unije smatraju se pokrenutima [...] u trenutku upisa pismena kojim se pokreće postupak u tajništvu Suda [...]

4 U skladu s člankom 126. navedenog sporazuma, prijelazno razdoblje počelo je na dan stupanja na snagu tog sporazuma te je završilo 31. prosinca 2020.

5 Članak 127. Sporazuma o povlačenju, naslovljen „Područje primjene prijelaznog razdoblja”, glasi:

„1. Ako ovim Sporazumom nije predviđeno drukčije, tijekom prijelaznog razdoblja na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini primjenjuje se pravo Unije.

[...]

3. Tijekom prijelaznog razdoblja, pravo Unije primjenjivo u skladu sa stavkom 1. proizvodi s obzirom na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini pravne učinke jednake onima koje proizvodi u Uniji i njezinim državama članicama te se tumači i primjenjuje u skladu s metodama i općim načelima jednakima onima koji se primjenjuju u Uniji.

[...]

6. Ako ovim Sporazumom nije predviđeno drukčije, podrazumijeva se da tijekom prijelaznog razdoblja sva upućivanja na države članice u pravu Unije koje se primjenjuje u skladu sa stavkom 1. i kako ga provode i primjenjuju države članice uključuju Ujedinjenu Kraljevinu.

[...]”

6 U skladu s člankom 131. tog sporazuma, naslovljenim „Nadzor i izvršenje”:

„Tijekom prijelaznog razdoblja, institucije, tijela, uredi i agencije Unije imaju ovlasti koje su im dodijeljene na temelju prava Unije s obzirom na Ujedinjenu Kraljevinu i fizičke i pravne osobe s boravištem odnosno poslovnim nastanom u Ujedinjenoj Kraljevini. Osobito, Sud Europske unije ima nadležnost u skladu s Ugovorima.

Prvi stavak primjenjuje se tijekom prijelaznog razdoblja i na tumačenje i primjenu ovog Sporazuma.”

7 Protokol o Irskoj/Sjevernoj Irskoj, priložen Sporazumu o povlačenju (u daljnjem tekstu: Protokol o Irskoj/Sjevernoj Irskoj), sadržava članak 8., naslovljen „PDV i trošarine”, kojim se u prvom stavku predviđa:

„Odredbe prava Unije o robi navedene u Prilogu 3. ovom Protokolu primjenjuju se na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini u vezi sa Sjevernom Irskom.”

- 8 Člankom 12. Protokola o Irskoj/Sjevernoj Irskoj, naslovljenim „Provedba, primjena, nadzor i izvršenje”, određuje se, u stavku 1.:

„Ne dovodeći u pitanje stavak 4., tijela Ujedinjene Kraljevine odgovorna su za provedbu i primjenu odredaba prava Unije koje se na temelju ovog Protokola primjenjuju na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini u vezi sa Sjevernom Irskom.”

- 9 Prilog 3. tom protokolu odnosi se, među ostalim, na Direktivu Vijeća 95/60/EZ od 27. studenoga 1995. o fiskalnom označivanju plinskog ulja i kerozina (SL 1995., L 291, str. 46.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 44.).

Direktiva 95/60

- 10 Prva i treća uvodna izjava Direktive 95/60 glase:

„budući da su mjere Zajednice koje se namjeravaju postići ovom Direktivom ne samo potrebne, nego i nužne za postizanje ciljeva unutarnjeg tržišta; budući da države članice ne mogu pojedinačno postići ove ciljeve; [...] budući da je ova Direktiva u skladu s načelom supsidijarnosti;

[...]

budući da odgovarajuće funkcioniranje unutarnjeg tržišta za fiskalno označivanje plinskog ulja i kerozina sada zahtijeva uvođenje zajedničkih pravila koja nisu uključivala pristojbu u punoj vrijednosti primjenjivoj na takva mineralna ulja koja se koriste kao gorivo”.

- 11 Člankom 1. stavkom 1. te direktive određeno je:

„ Ne dovodeći u pitanje nacionalne odredbe o fiskalnom označivanju, države članice primjenjuju fiskalno sredstvo za označivanje u skladu s odredbama ove Direktive na:

- sva plinska ulja obuhvaćena oznakom KN 2710 00 69 koja su puštena u uporabu [...] i koja su izuzeta od ili podliježu trošarini po stopi koja nije utvrđena člankom 5. stavkom 1. Direktive [Vijeća] 92/82/EEZ [od 19. listopada 1992. o usklađivanju stopa trošarina na mineralna ulja (SL 1992., L 316, str. 19.), koja je stavljena izvan snage i zamijenjena Direktivom Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL 2003., L 283, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75. i ispravak SL 2019., L 33, str. 37.)],

[...]”

- 12 Na temelju članka 3. navedene direktive:

„Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se izbjegla nepravilna uporaba označenih proizvoda, a posebno uporaba predmetnih mineralnih ulja za izgaranje u motorima cestovnih motornih vozila ili za čuvanje u spremniku goriva takvih vozila, ako takva uporaba nije dozvoljena u posebnim slučajevima koje su utvrdila nadležna tijela država članica.

Države članice osiguravaju da se uporaba predmetnih mineralnih ulja u slučajevima koji su navedeni u prvoj točki smatra prekršajem prema nacionalnom pravu države članice. Svaka država članica poduzima mjere potrebne za postizanje potpunog učinka svih odredaba Direktive te posebno

određuje kazne u slučaju nepoštivanja navedenih mjera; takve kazne trebaju odgovarati njihovoj namjeni i imati odgovarajući odvraćajući učinak.”

Direktiva 2003/96

- 13 U skladu s člankom 14. stavkom 1. Direktive 2003/96:

„Osim općih odredaba predviđenih u Direktivi 92/12/EEZ [Vijeća od 25. veljače 1992. o općim aranžmanima za proizvode koji podliježu trošarinama te o držanju i prometu tih proizvoda i njihovom praćenju (SL 1992., L 76, str. 1.)] o uporabama oporezivih proizvoda kad se ti proizvodi oslobađaju od poreza te ne dovodeći u pitanje ostale odredbe Zajednice, države članice oslobađaju od poreza pod uvjetima koje same predvide kako bi osigurale pravilnu i dosljednu primjenu tih oslobođenja i spriječile svaku utaju, izbjegavanje i zlouporabu, sljedeće:

[...]

(c) energente koji se isporučuju za uporabu kao gorivo pri plovidbi unutar vodenih putova Zajednice (uključujući ribolov), osim privatnih plovila za rekreaciju, i električnu energiju proizvedenu na plovilu.

[...]”

Pravo Ujedinjene Kraljevine

- 14 Hydrocarbon Oil Duties Act 1979 (Zakon iz 1979. o trošarinama na ugljikovodična ulja), kojim se uređuje oporezivanje goriva, izmijenjen je, među ostalim, Finance Actom 2012 (Zakon o financijama iz 2012.). S obzirom na datum nastanka spornih činjenica, na ovaj spor primjenjuje se taj zakon iz 1979. kako je izmijenjen tim zakonom iz 2012. (u daljnjem tekstu: Zakon iz 1979.).

- 15 Člankom 14.E Zakona iz 1979. uređivalo se oporezivanje goriva koje se koristi za plovidbu privatnim plovilima za rekreaciju. Njime je bilo predviđeno:

„Teška ulja i biosmjese na koje se primjenjuje snižena stopa: privatna plovila za rekreaciju

1. Ovaj se članak primjenjuje na teška ulja ili biosmjese na koje se primjenjuje snižena stopa.
2. Teška ulja ili biosmjese ne smiju se koristiti kao gorivo za pogon privatnih plovila za rekreaciju.
3. Ako jedna strana drugoj strani (dobavljaču), u trenutku kad joj taj dobavljač isporuči određenu količinu teškog ulja ili biosmjese, da odgovarajuću izjavu:
 - (a) stavak 2. ne primjenjuje se na to teško ulje ili biosmjesu,

i

- (b) dobavljač je dužan poreznom tijelu platiti, u skladu s propisima, iznos predviđen stavkom 4.

[...]

7A) Odgovarajuća izjava mora sadržavati priznanje da nijedna odredba iz ovog članka niti ikakav akt poduzet u skladu s njim (uključujući samu izjavu) ne utječu na ograničenja ili zabrane koji su utvrđeni zakonodavstvom države članice koja nije Ujedinjena Kraljevina u pogledu uporabe teških ulja ili biosmjesa kao goriva za plovidbu izvan teritorijalnih voda Ujedinjene Kraljevine [...]

[...]"

16 Članak 14.E Zakona iz 1979. izmijenjen je Scheduleom 11 to Finance Act 2020 (Prilog 11. Zakonu o financijama iz 2020.), koji je stupio na snagu 1. listopada 2021., kako bi se, u biti, zabranila upotreba označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju u Sjevernoj Irskoj.

Presuda kojom se utvrđuje povreda obveze

17 U presudi kojom se utvrđuje povreda obveze Sud je presudio da je „[d]opuštajući korištenje označenog goriva za privatna plovila za rekreaciju, čak i kada to gorivo ne podliježe nikakvom oslobođenju ili smanjenju trošarina, Ujedinjena Kraljevina [...] povrijedila [...] obveze koje ima na temelju [Direktive 95/60].”

Predsudski postupak

18 Nakon objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze, Komisija je dopisom od 22. listopada 2018. zatražila od Ujedinjene Kraljevine da joj u roku od dva mjeseca priopći mjere koje namjerava poduzeti kako bi postupila u skladu s tom presudom.

19 Dopisom od 19. prosinca 2018. Ujedinjena Kraljevina navela je da tijekom 2019. i 2020. namjerava izmijeniti svoje zakonodavstvo, osobito Zakon iz 1979. i mjerodavno sekundarno zakonodavstvo, kako bi zabranila upotrebu označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju. U tom je dopisu ta država također pojasnila da će se, s obzirom na znatne praktične posljedice tih izmjena, provesti javno savjetovanje.

20 Budući da je smatrala da Ujedinjena Kraljevina nije poduzela potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze, Komisija joj je 15. svibnja 2020., u skladu s člankom 260. stavkom 2. UFEU-a, uputila pismo opomene u kojem ju je pozvala da podnese svoja očitovanja u roku od četiri mjeseca od primitka tog pisma, odnosno najkasnije 15. rujna 2020.

21 Ujedinjena Kraljevina odgovorila je na pismo opomene 11. rujna 2020. izlažući poteškoće povezane s izvršenjem presude kojom se utvrđuje povreda obveze, osobito zbog općih izbora u toj državi održanih u prosincu 2019. Navedena država također je istaknula da je zakonodavna ovlast bila unesena u Zakon o financijama iz 2020. i da je ona nužan uvjet za donošenje sekundarnog zakonodavstva potrebnog za postupanje u skladu s tom presudom. Usto, navela je da su predložene šire reforme u pogledu ukidanja prava na upotrebu označenog goriva u većini sektora od travnja 2022. U tom pogledu, ta država pojasnila je da će savjetovanje o tim reformama biti dovršeno 1. listopada 2020. i da će se odluka o roku za ukidanje prava upotrebe označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju donijeti nakon tog savjetovanja, zajedno s konačnim odlukama o širim reformama u vezi s tim gorivom.

22 U tim je okolnostima Komisija odlučila podnijeti ovu tužbu.

Događaji koji su uslijedili tijekom ovog postupka

- 23 Budući da je prijelazno razdoblje predviđeno člankom 126. Sporazuma o povlačenju završilo 31. prosinca 2020., odredbe Direktive 95/60 prestale su se s 1. siječnja 2021. primjenjivati na Ujedinjenu Kraljevinu, uz iznimku Sjeverne Irske u kojoj su te odredbe nakon tog datuma ostale na snazi na temelju članka 8. Protokola o Irskoj/Sjevernoj Irskoj u vezi s njegovim Prilogom 3.
- 24 Ujedinjena Kraljevina uputila je 21. svibnja 2021. dopis Komisiji kojim ju je obavijestila da će konačno zakonodavstvo kojim se zabranjuje upotreba označenog goriva po sniženoj stopi trošarina za pogon privatnih plovila za rekreaciju u Sjevernoj Irskoj parlament Ujedinjene Kraljevine donijeti 1. srpnja 2021. Osim toga, Ujedinjena Kraljevina navela je da privatni dobavljači goriva tijekom sezone plovidbe nisu mogli izgraditi dodatnu infrastrukturu potrebnu kako bi se omogućilo da se privatna plovila za rekreaciju opskrbe dizelskim gorivom po punoj stopi trošarina, a komercijalna plovila dizelskim gorivom po sniženoj stopi trošarina, tako da će ta zabrana stupiti na snagu 1. listopada 2021.
- 25 Stoga je Ujedinjena Kraljevina 21. svibnja 2021. ažurirala obavijest o trošarinama koje se primjenjuju na gorivo koje se upotrebljava za privatna plovila za rekreaciju, u kojoj se u točki 2.3. sada navodi kako slijedi:
- „Od 1. listopada 2021. privatna plovila za rekreaciju u Sjevernoj Irskoj s jednim spremnikom goriva (za pogon i za druge namjene osim pogona) ne smiju se koristiti [označenim gorivom], osim ako je gorivo natočeno u spremnik u Sjevernoj Irskoj prije 1. listopada 2021. ili na području na kojem se [označeno gorivo] još uvijek može zakonito koristiti za pogon [...]”.
- 26 Sekundarno zakonodavstvo o kojem je riječ doneseno je 28. lipnja 2021. te je omogućilo stupanje na snagu odredbi Zakona o financijama iz 2020., tako da je od 1. listopada 2021. u Sjevernoj Irskoj korisnicima privatnih plovila za rekreaciju zabranjena upotreba označenog goriva za pogon tih plovila.
- 27 Dopisom od 11. veljače 2022. Komisija je obavijestila Sud da djelomično povlači svoju tužbu u pogledu dnevne novčane kazne jer je taj dio tužbenog zahtjeva postao bespredmetan stupanjem na snagu, 1. listopada 2021., odredbi Zakona o financijama iz 2020. Međutim, ostala je pri svojem zahtjevu da se Ujedinjenoj Kraljevini naloži plaćanje paušalnog iznosa od 35 873,20 eura dnevno za razdoblje od 17. listopada 2018. do 30. rujna 2021., odnosno razdoblje od objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze do datuma na koji je ta država postupila u skladu s tom presudom.

Povreda obveze

Argumentacija stranaka

- 28 Komisija ističe da Ujedinjena Kraljevina nije poduzela potrebne mjere za izvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze. Ta je država imala rok od četiri mjeseca od primitka pisma opomene za podnošenje očitovanja, odnosno trebala se očitovati najkasnije 15. rujna 2020. Međutim, iz odgovora na tu opomenu jasno proizlazi da se, unatoč donošenju određenih prethodnih zakonodavnih mjera, pravo upotrebe označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju

ukida tek u travnju 2022. U tom pogledu, Komisija tvrdi da se država članica ne može pozivati na sporost zakonodavnog postupka ni na unutarnje poteškoće kako bi opravdala nepravodobno izvršenje presude Suda.

- 29 Ujedinjena Kraljevina odgovara da nije povrijedila svoju obvezu izvršenja presude kojom se utvrđuje povreda obveze jer je Komisija preuranjeno poslala pismo opomene i pokrenula ovaj postupak. Naime, iz sudske prakse Suda koja proizlazi, među ostalim, iz presuda od 4. srpnja 2000., Komisija/Grčka (C-387/97, EU:C:2000:356, t. 82.) i od 25. lipnja 2013., Komisija/Češka Republika (C-241/11, EU:C:2013:423, t. 44.), prema kojoj izvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze mora biti dovršeno u najkraćem mogućem roku, može se zaključiti da Sud mora ispitati praktične poteškoće s kojima je država članica o kojoj je riječ suočena. Iz presude od 25. studenoga 2003., Komisija/Španjolska (C-278/01, EU:C:2003:635, t. 30.) također proizlazi da, kako bi se utvrdilo neizvršenje protivno članku 260. stavku 2. UFEU-a, Sud mora smatrati da je izvršenje presude zbog povrede obveze o kojoj je riječ bilo moguće prije datuma na koji je do izvršenja stvarno došlo.
- 30 U tom kontekstu, na Komisiji je da analizira praktične poteškoće koje država članica o kojoj je riječ mora riješiti kako bi postupila u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze. Ta institucija treba dokazati da je unatoč tim poteškoćama ta država članica razumno mogla postupiti u skladu s presudom u roku određenom u pismu opomene. A uzimajući u obzir složenost i opseg zadaće postupanja u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda, razdoblje od 23 mjeseca, od dana objave te presude do isteka roka određenog u tom pismu, očito je bilo nedovoljno da bi Ujedinjena Kraljevina postupila u skladu s navedenom presudom.
- 31 Osim toga, pristup koji se temelji na objektivnoj odgovornosti nije primjenjiv na predmete pokrenute na temelju članka 260. UFEU-a. Komisija je trebala, po potrebi, zahtijevati, zajedno s tužbom koju je podnijela na temelju članka 258. UFEU-a, izricanje financijskih sankcija Ujedinjenoj Kraljevini u skladu s člankom 260. stavkom 3. UFEU-a, što ona nije učinila. Naposljetku, Komisija miješa praktične poteškoće s kojima se suočavaju države članice, o kojima Sud mora voditi računa, s unutarnjim pravnim ili političkim problemima tih država, koji se ne mogu uzeti u obzir.
- 32 U ovom slučaju Ujedinjena Kraljevina tvrdi da je bila suočena s jedinstvenim praktičnim poteškoćama prilikom provedbe Direktive 95/60 i postupanja u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze, o čemu je obavijestila Komisiju. Naime, morala se suočiti s poteškoćama povezanim, kao prvo, s posebnim zemljopisnim značajkama Ujedinjene Kraljevine u pogledu duljine obale te broja luka i pristaništa, kao drugo, s velikom raznolikošću u veličini luka u kojima se brodovi mogu opskrbljivati gorivom, kao treće, s materijalnim ograničenjima s kojima su suočene male luke kako bi istodobno isporučile neoznačeno i označeno gorivo, kao četvrto, s gospodarskim i sigurnosnim pitanjima u pogledu, među ostalim, utaje poreza, opasnosti od kvarenja dizelskog goriva, postavljanja privremenih sekundarnih spremnika, utjecaja na prihode od turizma i upotrebe označenog goriva u svrhe različite od pogona i, kao peto, s pandemijom bolesti COVID-19.
- 33 Komisija u svojoj replici ističe, kao prvo, da Ujedinjena Kraljevina ne osporava da nije izvršila presudu kojom se utvrđuje povreda obveze na dan 15. rujna 2020.
- 34 Kao drugo, ističe da sudska praksa ne potkrepljuje tvrdnju te države prema kojoj Komisija mora dokazati da je mogla razumno izvršiti tu presudu prije tog datuma.

- 35 Kao treće, navodi da se ustaljena sudska praksa Suda prema kojoj se država članica ne može pozivati na praktične poteškoće kako bi opravdala nepoštovanje članka 260. stavka 1. UFEU-a ne ograničava na političke i pravne poteškoće. Usto, ističući da se pristup koji se temelji na objektivnoj odgovornosti ne može primijeniti u okviru postupka iz članka 260. UFEU-a, Ujedinjena Kraljevina pomiješala je obvezu koju ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a i ocjenu težine povrede obveze na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a.
- 36 U svakom slučaju, okolnosti na koje se poziva Ujedinjena Kraljevina nisu praktične poteškoće koje bi mogle opravdati neizvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze. Naime, kao prvo, kad je riječ o navodnim kašnjenjima u donošenju zakonodavstva, obvezom te države da provede procjenu komercijalnih marina i luka kako bi se utvrdile eventualne korektivne mjere potrebne za izvršenje te presude ne mogu se objasniti razlozi zbog kojih navedena država više od dvije i pol godine nakon njezine objave nije donijela sekundarno zakonodavstvo potrebno za postupanje u skladu s navedenom presudom. Kao drugo, što se tiče poteškoća koje navodno proizlaze iz infrastrukture, kao što je postojanje udaljenih luka ili vrlo malih luka u kojima ne postoji dovoljno prostora za isporuku označenog i neoznačenog goriva, Komisija smatra da se čini da su te eventualne poteškoće iznimka, a ne pravilo. Osim toga, druge države članice već su prevladale iste poteškoće. Kao treće, što se tiče pandemije bolesti COVID-19, Komisija je Ujedinjenoj Kraljevini iznimno odobrila rok od četiri mjeseca za odgovor na pismo opomene, iako je rok obično samo dva mjeseca. Usto, broj slučajeva bolesti COVID-19 u toj državi bio je na jednoj od njezinih najnižih razina tijekom ljeta 2020.
- 37 Kao četvrto, za razliku od onog što tvrdi Ujedinjena Kraljevina, iz njezina dopisa od 11. rujna 2020. jasno proizlazi da se pravo upotrebe označenog goriva u većini sektora ukida tek od travnja 2022. Raskorak između obveza koje je ta država preuzela kako bi pravodobno izvršila presudu kojom se utvrđuje povreda obveze i nepostojanja konkretnih rezultata u doglednoj budućnosti doveo je do toga da Komisija pokrene postupak predviđen člankom 260. stavkom 2. UFEU-a. Tek se nakon što je Komisija podnijela tužbu na temelju te odredbe navedena država obvezala donijeti potrebno sekundarno zakonodavstvo.
- 38 Kao peto, Ujedinjena Kraljevina pogrešno se poziva na članak 260. stavak 3. UFEU-a jer se postupak zbog povrede obveze koji je doveo do objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze odnosio na nepravilno prenošenje direktive, a ne na nepriopćavanje mjera za prenošenje.
- 39 U svojem odgovoru na repliku Ujedinjena Kraljevina odgovara, kao prvo, da joj je Zakon o financijama iz 2020. od njegova stupanja na snagu 1. listopada 2021. omogućio da postupi u skladu s Direktivom 95/60.
- 40 Kao drugo, tvrdi da povreda članka 260. stavka 1. UFEU-a ne može biti posljedica same činjenice da nije donijela potrebne mjere prije isteka roka određenog u pismu opomene, osim ako bi se Komisiji dala ovlast, koja joj nije dodijeljena tom odredbom, da odredi rok za izvršenje presude Suda kojom se utvrđuje povreda obveze. Osim toga, u okviru izvršavanja svojih diskrecijskih ovlasti ta institucija ne može, a da ne povrijedi načela pravne sigurnosti i proporcionalnosti, pokrenuti postupak pred Sudom na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a kada to želi i bez razmatranja je li izvršenje presude Suda bilo „moguće”. Usto, trebalo bi utvrditi da je Komisija povrijedila načelo jednakog postupanja jer su rokovi koje je odredila drugim državama članicama kako bi one postupile u skladu s presudom Suda kojom se utvrđuje povreda obveze u određenim slučajevima bili znatno dulji od roka koji je odredila u ovom slučaju.

41 Kao treće i posljednje, Komisija je iskrivila navode Ujedinjene Kraljevine koji su se temeljili na praktičnim poteškoćama o kojima je riječ i s tim poteškoćama nije postupala na odgovarajući način. Usto, predmet je uputila Sudu na temelju pogrešnog tumačenja dopisa od 11. rujna 2020. Ujedinjena Kraljevina nije navela, za razliku od onog što tvrdi Komisija, da se zabrana upotrebe označenog goriva za privatna plovila za rekreaciju primjenjuje tek od travnja 2022., nego je pojasnila da će izmjene koje prekoračuju zahtjeve koji proizlaze iz presude kojom se utvrđuje povreda obveze stupiti na snagu tog datuma.

Ocjena Suda

42 Na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a, ako smatra da dotična država članica nije poduzela potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom Suda, Komisija, nakon što toj državi pruži priliku za očitovanje, može predmet uputiti Sudu, određujući pritom visinu paušalnog iznosa ili novčane kazne koju je navedena država članica dužna platiti, a koju smatra primjerenom s obzirom na okolnosti.

43 Treba istaknuti da, kada je riječ o postupku zbog povrede obveze na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a, kao mjerodavni trenutak prema kojemu se određuje postojanje takve povrede obveze treba uzeti dan kada je istekao rok određen pismom opomene upućenim na temelju te odredbe (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal), C-51/20, EU:C:2022:36, t. 61. i navedena sudska praksa).

44 Osim toga, valja podsjetiti na to da se postupak zbog povrede obveze temelji na objektivnom utvrđenju da država članica nije poštovala obveze koje ima na temelju Ugovora ili akta sekundarnog prava (presuda od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 92.).

45 U ovom slučaju, kao što to proizlazi iz točke 20. ove presude, Komisija je 15. svibnja 2020. uputila pismo opomene Ujedinjenoj Kraljevini u okviru postupka predviđenog člankom 260. stavkom 2. UFEU-a. Stoga je mjerodavni trenutak naveden u točki 43. ove presude dan isteka roka određen u tom pismu, odnosno 15. rujna 2020.

46 Očito je da na taj dan Ujedinjena Kraljevina nije poduzela sve potrebne mjere kako bi izvršila presudu kojom se utvrđuje povreda obveze. Naime, iako je na navedeni datum donesen Zakon o financijama iz 2020., koji je sadržavao zakonodavnu ovlast potrebnu za postupanje te države članice u skladu s tom presudom, on je stupio na snagu tek 1. listopada 2021., tako da je do tog datuma na cijelom području navedene države bila dopuštena upotreba označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju.

47 To utvrđenje nije dovedeno u pitanje argumentima Ujedinjene Kraljevine. Što se tiče, kao prvo, argumentacije te države članice prema kojoj Komisija mora dokazati da je ona mogla razumno izvršiti presudu kojom se utvrđuje povreda obveze prije datuma isteka roka određenog u pismu opomene, dovoljno je istaknuti da, iako je na Komisiji da u okviru postupka na temelju članka 260. stavka 2. UFEU-a Sudu pruži informacije potrebne da bi se odredilo stanje izvršenja presude zbog povrede obveze od strane države članice (presuda od 2. prosinca 2014., Komisija/Italija, C-196/13, EU:C:2014:2407, t. 48. i navedena sudska praksa), od Komisije se ne može zahtijevati da dokaže da je izvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze moguće na dan isteka roka određen u pismu opomene koje je ta institucija poslala državi članici o kojoj je riječ.

- 48 Što se tiče, kao drugo, argumentacije Ujedinjene Kraljevine prema kojoj su pismo opomene i ova tužba preuranjeni, osobito zato što joj je zbog praktičnih poteškoća bilo nemoguće u potpunosti postupiti u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze prije isteka roka određenog u tom pismu, valja podsjetiti, kao prvo, na to da, iako člankom 260. stavkom 1. UFEU-a nije pobliže određen rok u kojem treba izvršiti presudu kojom se utvrđuje povreda obveze, interes koji se sastoji od neposredne i ujednačene primjene prava Unije, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, zahtijeva da se s tim izvršenjem započne odmah i da se u cijelosti ostvari u najkraćem mogućem roku (presuda od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 123. i navedena sudska praksa).
- 49 Kao drugo, za razliku od onog što tvrdi Ujedinjena Kraljevina, iz sudske prakse ne može se zaključiti da se država članica o kojoj je riječ može pozvati na praktične poteškoće kako bi opravdala neizvršenje presude Suda. Naime, prema ustaljenoj sudskoj praksi, država članica ne može se braniti pozivanjem na odredbe, prakse ili situacije iz svojeg unutarnjeg pravnog poretka kako bi opravdala nepoštovanje obveza koje proizlaze iz prava Unije (presuda od 12. studenog 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 89. i navedena sudska praksa).
- 50 Kao što je to nezavisni odvjetnik istaknuo u točkama 18. i 20. svojeg mišljenja, ne može se smatrati da se ta sudska praksa odnosi samo na pravne i političke poteškoće, na način da bi praktične poteškoće mogle opravdati neizvršenje presude Suda kojom se utvrđuje povreda obveze na temelju članka 258. UFEU-a.
- 51 U tim se okolnostima, u ovom slučaju, neizvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze ne može opravdati unutarnjim ili praktičnim poteškoćama ni posebnim okolnostima, na koje se Ujedinjena Kraljevina pozvala tijekom preodsudne faze i ovog postupka, koje su povezane, među ostalim, sa zakonodavnim postupkom, općim izborima, javnim savjetovanjima, zemljopisnim značajkama, raznolikošću u veličini luka, poteškoćama pri istodobnom pružanju označenog i neoznačenog goriva, gospodarskim i sigurnosnim pitanjima te s pandemijom bolesti COVID-19.
- 52 Također valja odbiti argumentaciju Ujedinjene Kraljevine prema kojoj je Komisija, s jedne strane, iskrivila njezine tvrdnje koje su se temeljile na praktičnim poteškoćama s kojima se morala suočiti u okviru izvršenja te presude i prema kojoj Komisija, s druge strane, s tim poteškoćama nije postupala na odgovarajući način.
- 53 Kao treće, što se tiče argumentacije Ujedinjene Kraljevine prema kojoj je rok od četiri mjeseca koji je Komisija odobrila u svojem pismu opomene za podnošenje očitovanja o izvršenju presude kojom se utvrđuje povreda obveze bio nerazuman i nedovoljan, valja istaknuti da iz sudske prakse proizlazi da ciljevi preodsudskog postupka, odnosno davanje državi članici o kojoj je riječ mogućnosti da postupi u skladu s obvezama koje za nju proizlaze iz prava Unije i da korisno istakne svoju obranu protiv prigovorâ koje je iznijela Komisija, nalažu Komisiji da državama članicama ostavi razumni rok za davanje odgovora na pismo opomene i za postupanje u skladu s presudom zbog povrede obveze o kojoj je riječ na temelju članka 258. UFEU-a, ili, ovisno o okolnostima, za pripremanje svoje obrane, pri čemu se razumnost određenog roka ocjenjuje tako da se uzmu u obzir sve okolnosti svojstvene predmetnoj situaciji (vidjeti, po analogiji, presudu od 16. srpnja 2020., Komisija/Rumunjska (Borba protiv pranja novca), C-549/18, EU:C:2020:563, t. 70. i navedenu sudska praksu).

- 54 U ovom slučaju valja ustvrditi da rok od četiri mjeseca koji je Komisija odobrila u svojem pismu opomene nije bio ni nerazuman ni nedovoljan, osobito s obzirom na činjenicu da je između objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze i isteka tog roka proteklo ukupno gotovo 23 mjeseca.
- 55 Kao četvrto, u dijelu u kojem Ujedinjena Kraljevina tvrdi da je ova tužba bila preuranjena, dovoljno je podsjetiti na to da iz sudske prakse proizlazi da Komisija, kao čuvarica Ugovorâ, na temelju članka 17. stavka 1. druge rečenice UEU-a, raspolaže diskrecijskom ovlašću prilikom odlučivanja je li potrebno postupati protiv države članice i biranja trenutka kada će započeti postupak zbog povrede protiv nje, pri čemu razlozi koji određuju tu odluku ne mogu utjecati na dopuštenost tužbe niti čak biti predmet sudskog nadzora Suda (vidjeti u tom smislu presude od 13. siječnja 2021., Komisija/Slovenija (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, t. 47. i 48. te od 8. ožujka 2022., Komisija/Ujedinjena Kraljevina (Borba protiv prijevara umanjnjem vrijednosti), C-213/19, EU:C:2022:167, t. 203. i navedenu sudsku praksu).
- 56 Uzimajući u obzir tu diskrecijsku ovlast, valja također odbiti argument Ujedinjene Kraljevine prema kojem je Komisija povrijedila načelo jednakog postupanja jer je drugim državama članicama odobrila znatno dulje rokove od roka koji je njoj odobrila za izvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze (vidjeti u tom smislu presudu od 13. siječnja 2021., Komisija/Slovenija (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, t. 53.).
- 57 Kao peto, što se tiče argumenta Ujedinjene Kraljevine prema kojem se ova tužba temelji na pogrešci u tumačenju te institucije, koja je iskrivila dopis od 11. rujna 2020., čak i pod pretpostavkom da ona ne navodi, za razliku od onog što tvrdi Komisija, da se zabrana upotrebe označenog goriva za privatna plovila za rekreaciju primjenjuje tek od travnja 2022., ta okolnost nije relevantna za ocjenu osnovanosti ove tužbe i ne može dovesti u pitanje utvrđenje, iz točke 46. ove presude, prema kojem Ujedinjena Kraljevina 15. rujna 2020. nije poduzela sve mjere potrebne za izvršenje presude kojom se utvrđuje povreda obveze.
- 58 Kao šesto i posljednje, za razliku od onog što tvrdi Ujedinjena Kraljevina, Komisija nije mogla, povodom tužbe koju je podnijela u predmetu u kojem je donesena presuda kojom se utvrđuje povreda obveze, zahtijevati od Suda da na temelju članka 260. stavka 3. UFEU-a izrekne novčane sankcije toj državi. Naime, ta tužba nije podnesena zbog toga što je navedena država povrijedila svoju obvezu priopćavanja mjera za prenošenje Direktive 95/60, nego zbog nepravilnog prenošenja te direktive. Međutim, nije na Sudu da u okviru sudskog postupka pokrenutog na temelju članka 260. stavka 3. UFEU-a razmatra je li država članica pravilno prenijela direktivu (vidjeti u tom smislu presudu od 25. veljače 2021., Komisija/Španjolska (Direktiva o osobnim podacima – kazneno područje), C-658/19, EU:C:2021:138, t. 30. i navedenu sudsku praksu).
- 59 S obzirom na sve prethodno navedeno, valja ustvrditi da je Ujedinjena Kraljevina, time što do datuma isteka roka određenog u pismu opomene koje je Komisija uputila, odnosno do 15. rujna 2020., nije poduzela sve mjere kako bi postupila u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze, povrijedila obveze koje je imala na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a.

Paušalni iznos

Argumentacija stranaka

- 60 Komisija smatra da svako produljeno neizvršenje presude Suda samo po sebi predstavlja ozbiljnu povredu načela zakonitosti i pravne sigurnosti te stoga zahtijeva, pozivajući se na točku 10. i sljedeće točke svoje Komunikacije SEC(2005) 1658 od 12. prosinca 2005., naslovljene „Provedba članka [260. UFEU-a]” (SL 2007., C 126, str. 15., u daljnjem tekstu: Komunikacija iz 2005.), da se Ujedinjenoj Kraljevini naloži plaćanje paušalnog iznosa.
- 61 Komisija se oslanja na Komunikaciju iz 2005. i komunikaciju naslovljenu „Ažuriranje podataka za izračun paušalnih iznosa i novčanih kazni koje Komisija predlaže Sudu Europske unije u postupcima zbog povrede” (SL 2020., C 301, str. 1., u daljnjem tekstu: Komunikacija iz 2020.) kako bi zatražila da se taj paušalni iznos izračuna množenjem dnevnog iznosa od 35 873,20 eura s brojem dana proteklih između dana objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze i datuma na koji je Ujedinjena Kraljevina postupila u skladu s tom presudom. Taj iznos proizlazi iz množenja jedinstvene paušalne osnovice s koeficijentom težine povrede i s faktorom „n”. Komisija pojašnjava da tako dobiveni paušalni iznos ne može biti niži od 8 901 000 eura.
- 62 Kao prvo, Komisija navodi da iz Komunikacije iz 2020., s jedne strane, proizlazi da je jedinstvena paušalna osnovica određena na 1052 eura i, s druge strane, da faktor „n”, koji se uzima u obzir kako bi se osigurao odvrćajući učinak sankcije, za Ujedinjenu Kraljevinu iznosi 3,41.
- 63 Kao drugo, što se tiče težine povrede, Komisija ističe da je cilj Direktive 95/60 dopuniti Direktivu 2003/96 te promicati ostvarenje i pravilno funkcioniranje unutarnjeg tržišta omogućavanjem lagane i brze identifikacije plinskog ulja na koje se trošarine ne primjenjuju u punoj vrijednosti. Međutim, time što nije poduzela potrebne mjere kako bi spriječila zlouporabu označenih proizvoda, ta je država tijelima drugih država članica, osobito onim koje s Ujedinjenom Kraljevinom imaju morsku granicu, otežala ili čak onemogućila da utvrde prevozi li privatno plovilo za rekreaciju koje se opskrbljuje označenim gorivom u lukama Ujedinjene Kraljevine i potom uđe u vode tih država članica, gorivo na koje su zakonito plaćene trošarine po punoj stopi u Ujedinjenoj Kraljevini. Usto, iz dokumenta vlade Ujedinjene Kraljevine od 15. srpnja 2019., naslovljenog „*Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft*” (Izvršenje presude Suda Europske unije o upotrebi plinskog ulja u svrhu privatne rekreacijske plovidbe), kojim je u toj državi pokrenuto javno savjetovanje, proizlazi da je na znatan broj privatnih plovila za rekreaciju utjecala činjenica da navedena država nije poduzela te potrebne mjere. Stoga valja primijeniti koeficijent težine povrede 10 od 20.
- 64 Ujedinjena Kraljevina odgovara da joj se, čak i u slučaju da Sud utvrdi da presuda kojom se utvrđuje povreda obveze nije izvršena, ne bi trebala izreći nikakva novčana sankcija i, podredno, da bi se ta sankcija trebala ograničiti na paušalni iznos koji ne prelazi 250 000 eura.
- 65 Što se tiče stupnja težine povrede i sposobnosti plaćanja države članice, valjalo bi, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, uzeti u obzir, s jedne strane, posljedice neizvršenja presude kojom se utvrđuje povreda obveze o kojoj je riječ na privatne i javne interese i, s druge strane, hitnost koju treba primijeniti kako bi se državu članicu o kojoj je riječ primoralo da postupi u skladu sa svojim obvezama (vidjeti u tom smislu presude od 12. srpnja 2005., Komisija/Francuska, C-304/02, EU:C:2005:444, t. 104.; od 14. ožujka 2006., Komisija/Francuska, C-177/04, EU:C:2006:173, t. 62. i od 10. siječnja 2008., Komisija/Portugal, C-70/06, EU:C:2008:3, t. 39.).

- 66 Što se tiče, kao prvo, težine neizvršenja, može se raditi samo o ograničenoj i lakšoj povredi, tako da valja usvojiti pristup sličan onomu koji je Sud primijenio u presudi od 10. siječnja 2008., Komisija/Portugal (C-70/06, EU:C:2008:3) i stoga upotrijebiti faktor težine koji nije veći od 3.
- 67 Kao prvo, Ujedinjena Kraljevina ističe da Komisijina tužba ne sadržava nikakvu analizu važnosti pravila Unije koje je predmet povrede o kojoj je riječ.
- 68 Kao drugo, Komisija mora utvrditi ne samo neizvršenje presude zbog povrede obveze nego i posljedice tog neizvršenja na unutarnje tržište te na opće i posebne interese. Međutim, prema mišljenju Ujedinjene Kraljevine, povrede Direktive 95/60 imaju samo vrlo ograničene posljedice na te interese, s obzirom na cjelokupni sustav koji je njome uspostavljen kako bi se provjerilo jesu li korisnici privatnih plovila za rekreaciju platili odgovarajući iznos trošarine. Stoga nema ni poreznih gubitaka ni štete za unutarnje tržište. Usto, što se tiče poteškoća na koje se Komisija poziva u pogledu provjere drugih država članica je li trošarina uredno plaćena u Ujedinjenoj Kraljevini, ta država tvrdi, s jedne strane, da te poteškoće nisu potkrepljene nikakvim dokazima i, s druge strane, da su se tijela tih drugih država članica mogla koristiti sustavom provjere koji je ona uspostavila.
- 69 Štoviše, neusklađenost je minimalna jer je manje od 0,2 % označenog goriva upotrijebljeno u Ujedinjenoj Kraljevini za pogon privatnih plovila za rekreaciju u razdoblju od 2017. do 2019.
- 70 U tom kontekstu valja također uzeti u obzir činjenicu da se, od isteka prijelaznog razdoblja, 31. prosinca 2020., obveza Ujedinjene Kraljevine da postupi u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze odnosi samo na Sjevernu Irsku. Ujedinjena Kraljevina u tom pogledu tvrdi da se broj privatnih plovila za rekreaciju u Sjevernoj Irskoj procjenjuje na 1500 i da su korisnicima tih plovila u razdoblju od 1. siječnja do 22. ožujka 2021. isporučene samo 132 litre označenog goriva.
- 71 Kao treće, iz sudske prakse Suda proizlazi da on uzima u obzir poteškoće u usklađivanju prilikom utvrđivanja težine povrede obveze. Osim toga, time što je provela javno savjetovanje tijekom 2019. i donijela primarno zakonodavstvo o kojem je riječ, Ujedinjena Kraljevina ostvarila je znatne napretke od objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze. Usto, postupala je u dobroj vjeri jer je redovito obavještavala Komisiju o poduzetim mjerama. Također bi trebalo uzeti u obzir okolnost da je ovo prvi put da je pokrenut postupak protiv te države zbog neizvršenja presude Suda.
- 72 Kao drugo, što se tiče trajanja povrede obveze, razdoblje u kojem presuda nije izvršena počinje teći tek od trenutka kada Sud ocijeni da je u praksi bilo moguće izvršiti presudu kojom se utvrđuje povreda obveze. Naime, iz presude od 28. studenoga 2013., Komisija/Luksemburg (C-576/11, EU:C:2013:773) proizlazi da valja uzeti u obzir praktične teškoće kako bi se ocijenilo to trajanje.
- 73 Kao treće, Ujedinjena Kraljevina navodi da je faktor „n” od 3,41, koji je primijenjen u Komunikaciji iz 2020., pretjeran.
- 74 Kao prvo, sposobnost plaćanja ne može se više temeljiti na bruto domaćem proizvodu (BDP) Ujedinjene Kraljevine u cjelini, s obzirom na to da se obveze propisane Direktivom 95/60 i člankom 260. UFEU-a od kraja prijelaznog razdoblja na Ujedinjenu Kraljevinu primjenjuju samo u odnosu na Sjevernu Irsku. Međutim, gospodarstvo Sjeverne Irske za 2018. činilo je oko 2,28 % gospodarstva Ujedinjene Kraljevine, tako da faktor „n” treba proporcionalno prilagoditi. U tom pogledu valja razlikovati ovaj predmet od predmeta u kojem je donesena presuda od

11. prosinca 2012., Komisija/Španjolska (C-610/10, EU:C:2012:781), u kojoj je Sud odbio argument Kraljevine Španjolske prema kojem je trebalo uzeti u obzir samo BDP Baskije jer se povreda pravila Unije odnosila samo na taj dio Kraljevine Španjolske. Naime, u tom su se predmetu pravila Unije primjenjivala na cijelu tu državu članicu, dok se u ovom slučaju Direktiva 95/60 primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu samo u odnosu na Sjevernu Irsku. Nadalje, s obzirom na to da je Komisija smatrala da bi se faktor „n” trebao ponovno izračunati nakon isteka prijelaznog razdoblja, bilo bi proturječno i dalje koristiti ukupni BDP Ujedinjene Kraljevine nakon tog razdoblja.
- 75 Kao drugo, valja uzeti u obzir činjenicu da Ujedinjena Kraljevina više nema niti jedno zastupničko mjesto u Europskom parlamentu.
- 76 Treće, Sud bi trebao uzeti u obzir najnovije informacije o BDP-u. U tom je pogledu zastupnik Ujedinjene Kraljevine na raspravi pojasnio da je BDP te države za 2020. iznosio 2 156 073 milijuna funti sterlinga (GBP) (oko 2 423 426 milijuna eura).
- 77 Komisija u svojoj replici ističe da Sud može Ujedinjenoj Kraljevini izreći veću sankciju od one koju je Komisija predložila.
- 78 Kao prvo, što se tiče težine povrede, Komisija podsjeća na to da jasnoća povrijeđene obveze ima važnu ulogu u ocjeni težine povrede. Isto tako, ne postavlja se pitanje je li Ujedinjena Kraljevina poštovala svrhu Direktive 2003/96, nego je li ispunila jasnu i nužnu obvezu predviđenu Direktivom 95/60 o ukidanju prava na upotrebu označenog goriva za privatna plovila za rekreaciju. Osim toga, Komisija nije dužna dokazati da su posljedice povrede stvarno nastale.
- 79 Usto, prema mišljenju Komisije, jedino je važna činjenica da su privatna plovila za rekreaciju imala pristup vodama više država članica s označenim gorivom, za koja su tijela tih država mogla legitimno pretpostaviti da nisu platila trošarinu.
- 80 Osim toga, Ujedinjena Kraljevina dvaput je odgodila donošenje mjerodavnog sekundarnog zakonodavstva. Usto, tek je nakon podnošenja ove tužbe ta država predvidjela to donošenje. Naposljetku, Komisija je uzela u obzir činjenicu da je riječ o prvom postupku zbog neizvršenja presude Suda protiv navedene države.
- 81 Komisija je na raspravi tvrdila da ne treba smanjiti faktor težine zbog smanjenja teritorijalnog dosega povrede jer je to smanjenje posljedica Sporazuma o povlačenju, a ne mjera koje je Ujedinjena Kraljevina donijela kako bi izvršila presudu kojom se utvrđuje povreda obveze.
- 82 Kao drugo, što se tiče trajanja povrede, ne treba uzeti u obzir praktične poteškoće ni činjenicu da je Ujedinjena Kraljevina uložila napore u dobroj vjeri.
- 83 Kao treće, što se tiče faktora „n”, Komisija podsjeća, kao prvo, da je ovaj postupak pokrenut prije isteka prijelaznog razdoblja i da je, na temelju članaka 127. i 131. Sporazuma o povlačenju, Ujedinjena Kraljevina i dalje u cijelosti bila odgovorna za primjenu i poštovanje prava Unije tijekom navedenog razdoblja.
- 84 Kao drugo, broj zastupničkih mjesta kojima država članica raspolaže u Parlamentu koristi se kao varijabla za određivanje faktora „n” jer predstavlja koristan pokazatelj veličine te države članice, tako da činjenica da Ujedinjena Kraljevina više nema zastupničkih mjesta u Parlamentu nije

relevantna te je, uostalom, izravna posljedica Sporazuma o povlačenju koji je potpisala. Komisija u svakom slučaju ističe da je ta država bila zastupljena u Parlamentu u trenutku u kojem je utvrđena povreda obveze, odnosno tijekom 2018.

- 85 Kao treće, što se tiče tvrdnje Ujedinjene Kraljevine prema kojoj faktor „n” treba smanjiti iz gospodarskih razloga, Komisija je na raspravi navela da se brojke koje je Ujedinjena Kraljevina dostavila za 2020. godinu mogu smatrati pouzdanima. Usto, u skladu s Komunikacijom Komisije naslovljenom „Prilagodba izračuna paušalnih iznosa i dnevnih novčanih kazni koje Komisija predlaže u postupcima zbog povrede pred Sudom Europske unije nakon povlačenja Ujedinjene Kraljevine” (SL 2021., C 129, str. 1., u daljnjem tekstu: Komunikacija iz 2021.), faktor „n” sada treba odrediti na 3,70 za povrede koje je počinila ta država, a minimalni paušalni iznos treba odrediti na 8 215 000 eura.
- 86 U svojem odgovoru na repliku Ujedinjena Kraljevina navodi da je 1. listopada 2021. postupila u skladu s Direktivom 95/60. Komisija stoga ne može zahtijevati izricanje novčanih sankcija, s obzirom na to da iz presude od 7. rujna 2016., Komisija/Grčka (C-584/14, EU:C:2016:636, t. 70.) proizlazi da je njihov cilj potaknuti brzo izvršenje presude Suda kojom se utvrđuje povreda obveze u slučaju trajanja te povrede.
- 87 Kao prvo, što se tiče težine povrede obveze, ta država osporava Komisijin argument prema kojem iz prve uvodne izjave Direktive 95/60 proizlazi da obveze iz te direktive treba smatrati važnima. Naime, s jedne strane, kao što to proizlazi iz presude od 25. lipnja 2013., Komisija/Češka Republika (C-241/11, EU:C:2013:423, t. 54.), navodi iz uvodne izjave imaju slabu analitičku vrijednost za ocjenu relativne važnosti pravila u odnosu na druga pravila Unije i, s druge strane, brojne direktive sadržavaju istovjetne izraze.
- 88 Štoviše, valja voditi računa o konačnom cilju Direktive 95/60, koji se sastoji u provedbi harmoniziranog sustava obračuna trošarina na plinsko ulje. Usto, Komisija miješa pitanje usklađenosti s tom direktivom i pitanje relevantnih faktora za ocjenu težine neusklađenosti.
- 89 Osim toga, odlučujuća je okolnost da je označeno gorivo isporučeno korisnicima privatnih plovila za rekreaciju u Ujedinjenoj Kraljevini predstavljalo 0,2 % označenog goriva koje se distribuiralo u toj državi i da je označeno gorivo isporučeno tim korisnicima u Sjevernoj Irskoj iznosilo 0,02 % tržišta Ujedinjene Kraljevine u razdoblju od lipnja do kolovoza 2019.
- 90 Jednako tako, činjenica da je Komisija isključivo uputila na nepotkrijepljenje izvatke iz medija o novčanim kaznama koje su, u samo jednoj državi članici, izrečene korisnicima privatnih plovila za rekreaciju Ujedinjene Kraljevine i da nije pružila nijedan dokaz o izricanju takve novčane kazne od svibnja 2018. dokazuje da je utjecaj neusklađenosti s Direktivom 95/60 ograničen. Upravo iz presude od 10. rujna 2009., Komisija/Portugal (C-457/07, EU:C:2009:531, t. 98.) proizlazi da je kada je, kao u ovom predmetu, država članica podnijela detaljne informacije koje pokazuju ograničeni učinak ili nepostojanje učinka povrede, na Komisiji da dokaže razloge zbog kojih bi Sud trebao prihvatiti njezino stajalište. Naposljetku, Komisija se ne može pozvati na prvotnu povredu kako bi osporila dobru vjeru Ujedinjene Kraljevine.
- 91 Kao drugo, što se tiče faktora „n”, trebalo bi uzeti u obzir činjenicu da se pravo Unije na Ujedinjenu Kraljevinu primjenjuje samo u odnosu na Sjevernu Irsku, koja je, kao što je to Ujedinjena Kraljevina navela na raspravi, 2020. činila 2,25 % BDP-a Ujedinjene Kraljevine. Naime, Sud treba uzeti u obzir veličinu gospodarstva područja na koje se primjenjuje pravo Unije na dan donošenja presude u ovom predmetu.

- 92 Na raspravi je Ujedinjena Kraljevina također tvrdila da se njezina situacija nakon povlačenja iz Unije razlikuje od situacije država članica, tako da bi se prema njoj trebalo različito postupati, osobito što se tiče faktora „n”, i smanjiti visinu paušalnog iznosa.

Ocjena Suda

- 93 Uvodno valja utvrditi da, iako je 1. listopada 2021. Ujedinjena Kraljevina prestala s povredom svoje obveze potpunog izvršenja presude kojom se utvrđuje povreda i, prema tome, u ovom slučaju povreda obveze ne traje ni u vrijeme dok Sud ispituje činjenice, Komisija je, kao što to proizlazi iz točke 27. ove presude, ostala pri svojem zahtjevu da se toj državi naloži plaćanje paušalnog iznosa.
- 94 Međutim, valja istaknuti da, u tom pogledu, tužbu kojom Komisija zahtijeva nalaganje plaćanja paušalnog iznosa Sud ne može odbiti samo zato što za predmet ima povredu koja je, nakon što je trajala neko vrijeme, okončana na dan kada on ispituje sporne činjenice (presuda od 13. siječnja 2021., Komisija/Slovenija (MiFID II), C-628/18, EU:C:2021:1, t. 70.).
- 95 Ponajprije valja podsjetiti na to da je zadaća Suda da u svakom predmetu, na temelju okolnosti pojedinog slučaja koji razmatra kao i na temelju procijenjenog stupnja uvjerljivosti i odvrćajućeg učinka koji mu se čini potrebnim, odredi primjerene novčane sankcije, osobito kako bi se spriječilo ponavljanje sličnih povreda prava Unije (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal), C-51/20, EU:C:2022:36, t. 86. i navedena sudska praksa).
- 96 Nalaganje plaćanja paušalnog iznosa i utvrđivanje eventualne visine tog iznosa moraju se, u svakom pojedinom slučaju, temeljiti na svim relevantnim čimbenicima koji se odnose kako na karakteristike utvrđene povrede obveze tako i na ponašanje države članice protiv koje je pokrenut postupak na temelju članka 260. UFEU-a. U tom pogledu, taj članak dodjeljuje Sudu široku diskrecijsku ovlast kako bi mogao odlučiti hoće li ili neće izreći takvu sankciju i, u slučaju da je izrekne, odrediti njezin iznos. Usto, na Sudu je da, u izvršavanju svoje diskrecijske ovlasti, taj paušalni iznos odredi na način da on bude, s jedne strane, prilagođen okolnostima i, s druge strane, proporcionalan počinjenoj povredi. Neki od relevantnih čimbenika u tom pogledu su posebice elementi poput težine utvrđene povrede, razdoblja u kojem ona i dalje postoji nakon donošenja presude kojom je povreda utvrđena kao i sposobnost plaćanja države članice o kojoj je riječ (vidjeti u tom smislu presudu od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 113. i 114. te navedenu sudska praksu).
- 97 Kao prvo, što se tiče težine povrede, valja podsjetiti na važnost povrijeđenog pravila za uspostavu unutarnjeg tržišta koje je, kao što to proizlazi iz presude od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal) (C-51/20, EU:C:2022:36, t. 98.) jedna od osnovnih zadaća povjerenih Uniji na temelju članka 3. stavka 3. UEU-a.
- 98 U tom pogledu, kao što to proizlazi iz točaka 44. i 46. presude kojom se utvrđuje povreda obveze, s jedne strane, na temelju članka 1. Direktive 95/60, u vezi s njezinom trećom uvodnom izjavom, države članice moraju primijeniti fiskalno sredstvo za označivanje, kako je predviđeno tom direktivom, među ostalim, na plinsko ulje koje ne podliježe trošarini po punoj stopi i, s druge strane, cilj navedene direktive, to jest dopuna Direktive 2003/96 i promicanje pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta, omogućavanjem lagane i brze identifikacije plinskog ulja na koje se ne primjenjuju trošarine u punoj vrijednosti, ne bi se mogao postići ako bi državama članicama bila dopuštena upotreba fiskalnog označivanja i za plinsko ulje namijenjeno za uporabe na koje se primjenjuju trošarine u punoj vrijednosti.

- 99 Osim toga, mjere koje se namjeravaju postići Direktivom 95/60 su, u skladu s njezinom prvom uvodnom izjavom, ne samo potrebne nego i nužne za postizanje ciljeva unutarnjeg tržišta.
- 100 Točno je da Ujedinjena Kraljevina tvrdi da je uspostavila cjelovit sustav koji omogućuje provjeru toga jesu li korisnici privatnih plovila za rekreaciju platili odgovarajući iznos trošarina i da taj sustav mogu koristiti i tijela država članica prilikom naknadnih provjera, koje ni u kojem slučaju nisu glavni cilj Direktive 95/60.
- 101 Međutim, dovoljno je, u tom pogledu, podsjetiti na to da je Sud u točkama 52. i 53. presude kojom se utvrđuje povreda obveze smatrao da je cilj fiskalnog označivanja plinskog ulja koje je oslobođeno plaćanja trošarina ili se na njega primjenjuje snižena stopa trošarina, predviđenog Direktivom 95/60, upravo olakšati kontrole stvarnog plaćanja odgovarajućih trošarina u državi članici puštanja u potrošnju poreznim tijelima druge države članice i da nije važno postoje li druga sredstva kontrole, poput izdavanja potvrde o plaćanju razlike u trošarinama, koje predlaže Ujedinjena Kraljevina.
- 102 Osim toga, valja također podsjetiti na to da je obveza donošenja nacionalnih mjera za osiguranje potpunog prenošenja direktive bitna obveza država članica za osiguranje pune djelotvornosti prava Unije i da stoga treba smatrati da povreda te obveze ima određenu težinu (vidjeti, po analogiji, presudu od 25. veljače 2021., Komisija/Španjolska (Direktiva o osobnim podacima – kazneno područje), C-658/19, EU:C:2021:138, t. 64. i navedenu sudsku praksu).
- 103 U dijelu u kojem Ujedinjena Kraljevina tvrdi da je težina povrede minimalna zbog činjenice da je označeno gorivo isporučeno korisnicima privatnih plovila za rekreaciju u Ujedinjenoj Kraljevini predstavljalo 0,2 % označenog goriva koje se distribuiralo u toj državi, valja ustvrditi, kao što je to učinila Komisija, da je povreda o kojoj je riječ mogla znatan broj korisnika privatnih plovila za rekreaciju izložiti kažnjavanju i stoga je ta povreda mogla naštetiti privatnim i javnim interesima o kojima je riječ. Naime, kako britanski državljani koji su željeli doći u vode država članica susjednih Ujedinjenoj Kraljevini tako i državljani tih susjednih država članica koji su željeli doći u vode Ujedinjene Kraljevine i tamo su se morali opskrbljivati gorivom prije nego što su se vratili u vode navedenih država članica mogli su biti izloženi poteškoćama prilikom kontrola koje provode tijela tih država članica, a ta su im tijela, među ostalim, mogla izreći novčane kazne.
- 104 Usto, sama je Ujedinjena Kraljevina u svojim pisanim očitovanjima navela da zabrana označenog goriva za pogon tih plovila ima znatne praktične posljedice, što bi bilo besmisleno da je količina označenog goriva isporučenog u tu svrhu zanemariva. Osim toga, iz dokumenta od 15. srpnja 2019., naslovljenog „*Implementation of the Court of Justice of the European Union (CJEU) judgment on diesel fuel used in private pleasure craft*”, kojim je pokrenuto javno savjetovanje u Ujedinjenoj Kraljevini, proizlazi da je ta država raspolagala znatnim brojem privatnih plovila za rekreaciju i da se velika količina označenog goriva upotrebljavala za pogon tih plovila.
- 105 Što se tiče eventualnih olakotnih okolnosti na koje se poziva Ujedinjena Kraljevina, kao prvo, s obzirom na točke 49. do 51. ove presude, valja odbiti argumentaciju te države prema kojoj je ova povreda obveze lakša zbog praktičnih poteškoća o kojima je riječ. Naime, Sud je u više navrata podsjetio na to da se, u okviru ocjene težine povrede, država članica ne može braniti pozivanjem na odredbe, prakse ili situacije iz svojeg unutarnjeg pravnog poretka kako bi opravdala nepoštovanje obveza koje proizlaze iz prava Unije (vidjeti u tom smislu presude od

4. prosinca 2014., Komisija/Švedska, C-243/13, EU:C:2014:2413, t. 53.; od 13. srpnja 2017., Komisija/Španjolska, C-388/16, EU:C:2017:548, t. 41. i od 25. srpnja 2018., Komisija/Španjolska, C-205/17, EU:C:2018:606, t. 62.).
- 106 Kao drugo, što se tiče činjenice da je Ujedinjena Kraljevina tijekom pretdsudskog postupka redovito obavještavala Komisiju o mjerama koje namjerava poduzeti kako bi postupila u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze, valja podsjetiti na to da države članice u svakom slučaju imaju obvezu lojalne suradnje s Komisijom na temelju članka 4. stavka 3. UEU-a, što podrazumijeva da je svaka država članica dužna olakšati toj instituciji ispunjavanje njezine zadaće koja se u skladu s člankom 17. UEU-a sastoji od toga da kao čuvarica Ugovorá osigura primjenu prava Unije pod nadzorom Suda (presuda od 8. ožujka 2022., Komisija/Ujedinjena Kraljevina (Borba protiv prijevara umanjnjem vrijednosti), C-213/19, EU:C:2022:167, t. 527.)
- 107 Prema tome, u okviru ocjene težine povrede kao olakotna okolnost može se uzeti u obzir samo suradnja s Komisijom koja podrazumijeva radnje koje pokazuju namjeru da se u najkraćem mogućem roku postupi u skladu s presudom zbog povrede obveze o kojoj je riječ donesenom na temelju članka 258. UFEU-a.
- 108 Međutim, u ovom slučaju, za razliku od onog što je Ujedinjena Kraljevina navela Komisiji u svojem dopisu od 19. prosinca 2018., ona tijekom 2019. i 2020. nije provela potrebne zakonodavne izmjene kako bi postupila u skladu s presudom kojom se utvrđuje povreda obveze. Osim toga, u dijelu u kojem je ta država u svojem dopisu od 11. rujna 2020. navela da će se odluka koja se odnosi na rok za ukidanje prava upotrebe označenog goriva za pogon privatnih plovila za rekreaciju donijeti tek nakon javnog savjetovanja u vezi s ukidanjem tog prava za sektore koji nisu sektor za pogon tih plovila, priznala je da se izvršenje te presude moglo brže provesti.
- 109 U tim okolnostima, suradnja Ujedinjene Kraljevine s Komisijom tijekom pretdsudskog postupka ne može se uzeti u obzir kao olakotna okolnost.
- 110 Nasuprot tome, kao treće, kao olakotnu okolnost valja uzeti činjenicu da je Ujedinjena Kraljevina poduzela određen broj mjera kako prije podnošenja ove tužbe tako i tijekom postupka radi izvršenja presude kojom se utvrđuje povreda obveze i, konkretno, da je prestala s povredom obveze koja joj se stavlja na teret stupanjem na snagu, 1. listopada 2021., odredbi Zakona o financijama iz 2020. (vidjeti po analogiji presudu od 31. ožujka 2011., Komisija/Grčka, C-407/09, EU:C:2011:196, t. 41.).
- 111 Isto tako, kao četvrto, iako je točno da veličina države članice o kojoj je riječ sama po sebi nije relevantna u okviru ocjene težine povrede, ipak valja uzeti u obzir činjenicu da se od 1. siječnja 2021. Direktiva 95/60 primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu samo u odnosu na Sjevernu Irsku, tako da je posljedica povrede od tog datuma smanjena.
- 112 Naposljetku, kao peto, kao olakotnu okolnost valja uzeti u obzir činjenicu da Ujedinjena Kraljevina prije toga nikada nije propustila izvršiti presudu koju je Sud donio na temelju članka 258. UFEU-a (vidjeti presudu od 30. svibnja 2013., Komisija/Švedska, C-270/11, EU:C:2013:339, t. 55.).
- 113 Kao drugo, kad je riječ o trajanju povrede, dovoljno je podsjetiti na to da ga treba ocijeniti uzimajući u obzir razdoblje koje je proteklo između, s jedne strane, dana objave presude zbog povrede obveze o kojoj je riječ donesene na temelju članka 258. UFEU-a i, s druge strane, trenutka u kojem Sud ocjenjuje činjenice ili datuma na koji država članica o kojoj je riječ postupi

- u skladu s tom presudom ako do njega dođe prije (vidjeti u tom smislu presude od 31. ožujka 2011., Komisija/Grčka, C-407/09, EU:C:2011:196, t. 35. i od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 122.).
- 114 U ovom slučaju valja ustvrditi da je između objave presude kojom se utvrđuje povreda obveze i trenutka u kojem ju je Ujedinjena Kraljevina izvršila proteklo 1079 dana, što je gotovo tri godine.
- 115 Kao treće, što se tiče sposobnosti plaćanja, iz sudske prakse proizlazi da se radi određivanja sankcija koje su u dovoljnoj mjeri odvraćajuće i proporcionalne treba osloniti na BDP države članice o kojoj je riječ kao glavni čimbenik za ocjenu njezine sposobnosti plaćanja kako bi se djelotvorno spriječilo buduće ponavljanje sličnih povreda prava Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal), C-51/20, EU:C:2022:36, t. 116. i 130.).
- 116 U tom pogledu Ujedinjena Kraljevina tvrdi, kao prvo, da u obzir valja uzeti isključivo BDP Sjeverne Irske za cijelo razdoblje povrede, dok Komisija smatra da treba uzeti u obzir čitavi BDP Ujedinjene Kraljevine za to razdoblje.
- 117 U ovom slučaju, iako je točno da se, u skladu s člankom 127. stavkom 1. Sporazuma o povlačenju, pravo Unije primjenjivalo na Ujedinjenu Kraljevinu u cijelosti tijekom prijelaznog razdoblja, odnosno do 31. prosinca 2020., povreda o kojoj je riječ od 1. siječnja 2021. odnosi se samo na Sjevernu Irsku.
- 118 Međutim, iz članka 12. stavka 1. Protokola o Irskoj/Sjevernoj Irskoj proizlazi da su za provedbu i primjenu odredaba prava Unije koje se na temelju tog protokola primjenjuju na Ujedinjenu Kraljevinu i u Ujedinjenoj Kraljevini u vezi sa Sjevernom Irskom odgovorna tijela Ujedinjene Kraljevine, a ne Sjeverne Irske. U tom kontekstu, za razliku od onog što tvrdi Ujedinjena Kraljevina, činjenica da ona od 1. veljače 2020. više nije država članica ne utječe na ocjenu njezine sposobnosti plaćanja, tako da u tom pogledu ne treba prema njoj postupati različito nego prema državama članicama.
- 119 Štoviše, kao što to proizlazi iz sudske prakse navedene u točki 115. ove presude, sposobnost plaćanja uzima se u obzir kako bi se odredile sankcije koje su u dovoljnoj mjeri odvraćajuće i proporcionalne, i to s ciljem djelotvornog sprečavanja budućeg ponavljanja sličnih povreda prava Unije. Međutim, sankcija u odnosu na Ujedinjenu Kraljevinu izračunana, kad je riječ o ocjeni sposobnosti plaćanja, uzimajući u obzir samo BDP Sjeverne Irske, u pogledu trajanja povrede nakon isteka prijelaznog razdoblja, nije u dovoljnoj mjeri odvraćajuća i stoga ne omogućuje postizanje tog cilja.
- 120 Osim toga, budući da je, kao što to proizlazi iz točke 111. ove presude, činjenica da se pravo Unije od kraja prijelaznog razdoblja primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu samo u odnosu na Sjevernu Irsku olakotna okolnost koja ima ulogu u okviru ocjene težine povrede, nije opravdano ponovno uzeti u obzir tu okolnost kad je riječ o ocjeni sposobnosti plaćanja Ujedinjene Kraljevine.
- 121 S obzirom na navedeno, pri određivanju sposobnosti plaćanja te države treba uzeti u obzir čitavi BDP Ujedinjene Kraljevine tijekom cijelog razdoblja povrede.
- 122 Ta ocjena nije dovedena u pitanje argumentima Ujedinjene Kraljevine. Naime, iako, u skladu sa sudskom praksom Suda, treba uzeti u obzir nedavno kretanje BDP-a (presuda od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955,

- t. 124. i navedena sudska praksa), iz te se sudske prakse, za razliku od onog što tvrdi Ujedinjena Kraljevina, ne može zaključiti da Sud mora uzeti u obzir samo BDP područja na koje se primjenjuje pravo Unije u trenutku u kojem Sud ispituje činjenice.
- 123 Osim toga, u dijelu u kojem, s jedne strane, Komisija tvrdi da, u skladu s Komunikacijom iz 2021., faktor „n” treba odrediti na 3,70 za povrede koje je počinila Ujedinjena Kraljevina, a minimalni paušalni iznos na 8 215 000 eura i, s druge strane, u dijelu u kojem ta država tvrdi da su argumentacija te institucije u pogledu njezine sposobnosti plaćanja i ta Komunikacija iz 2021. proturječne, dovoljno je podsjetiti na to da smjernice poput onih iz Komisijinih komunikacija ne obvezuju Sud, ali pridonose osiguravanju transparentnosti, predvidljivosti i pravne sigurnosti u Komisijinu postupanju kad ta institucija daje prijedloge Sudu (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal), C-51/20, EU:C:2022:36, t. 95. i navedena sudska praksa).
- 124 Kao drugo, što se tiče argumenta Ujedinjene Kraljevine prema kojem se faktor „n” koji je istaknula Komisija temelji na broju zastupničkih mjesta kojima država članica raspolaže u Parlamentu, a Ujedinjena Kraljevina više nema ni jedno zastupničko mjesto u toj instituciji, Sud je već presudio da uzimanje u obzir institucionalne snage države članice o kojoj je riječ očito nije neophodno da bi se osiguralo dostatno odvratanje i da se tu državu članicu navede da promijeni svoje trenutno ili buduće ponašanje (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Grčka (Povrat državnih potpora – feronikal), C-51/20, EU:C:2022:36, t. 115.).
- 125 Kao treće, kao što je to navedeno u točki 122. ove presude, iz sudske prakse proizlazi da treba uzeti u obzir nedavno kretanje BDP-a države članice o kojoj je riječ, kako je iskazano na dan kad je Sud ispitivao činjenice (presuda od 12. studenoga 2019., Komisija/Irska (Vjetroelektrana Derrybrien), C-261/18, EU:C:2019:955, t. 124. i navedena sudska praksa).
- 126 Imajući u vidu sva navedena razmatranja, okolnosti konkretnog slučaja pravilno su ocijenjene određujući na 32 000 000 eura visinu paušalnog iznosa koji će Ujedinjena Kraljevina morati platiti za razdoblje od 17. listopada 2018. do 30. rujna 2021.
- 127 Ujedinjenoj Kraljevini stoga valja naložiti da Komisiji plati paušalni iznos od 32 000 000 eura.

Troškovi

- 128 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika Suda, svakoj stranci koja ne uspije u postupku nalaže se snošenje troškova. Budući da je Komisija postavila zahtjev da se Ujedinjenoj Kraljevini naloži snošenje troškova i da je povreda bila utvrđena, valja joj naložiti snošenje troškova.

Slijedom navedenog, Sud (prvo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske je povrijedila obveze koje je imala na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a time što nije, do dana isteka roka određenog u pismu opomene koje je uputila Europska komisija, odnosno 15. rujna 2020., poduzela sve potrebne mjere kako bi postupila u skladu s presudom od 17. listopada 2018., Komisija/Ujedinjena Kraljevina (C-503/17, EU:C:2018:831).**
- 2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se da Europskoj komisiji plati paušalni iznos od 32 000 000 eura.**

3. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.

Potpisi